

VII — On tää kyllä tosi ihmeellistä. Vielä pari kuukautta sitten mä riuduin ihan murheen murtamana sotkuisessa kodissani ja syytin Jumalaa, miks mun elämä on pelkkää paskaa. Ja nyt mä sit makaan sun vieressä täällä sun mökillä... On tää kyllä toisaalta melkein uskomatontakin. Tosiaan... Kirsi pohdiskeli, kun Jasper jo nukkui ja he loikoilivat vierekkäin alakerran makuuhuoneessa. — Niin... Joskus sitten jottain hyvveekii tapahtuu. Jopa miulle... Tai siis meille, Harri virkkoi, kun ei oikein muutakaan osannut sanoa. Eroottinen väreily heidän välillään oli kenties kihelmöivämpi kuin koskaan aikaisemmin. Kun he suutelivat, ei se ollut vain pelkkää harmitonta pussailua. Kielen tunkeutumisessa toisen suuhun oli jotain ihan toisenlaista tunnelatausta kuin ennen. — Tää on ehkä liian ennenaikaista sanoa, mutta mä nyt silti sanon, mitä sisälläni tunnen. Mä rakastan sua Harri. Lämmin aalto pyyhkäisi Harrin kehon läpi. Kun hän katsoi raukeasti hymyilevää Kirsiä, lämmin hyvän olon tunne tuntui vain lisääntyvän. Kirsin ehdotuksesta makuuhuoneeseen oli laitettu kaksi kynttilää palamaan. Ulkona oli käynyt hieman satamaan. Olihan se kieltämättä hyvin tunnelmallista ja varmaan aika romanttistakin, kun sadeepisarat ropisivat vaimeasti huopakatolla ja pienen pojan kuorsaus kuului heikosti yläkerrasta. — Niin miekii sinuu, Harri sai viimein sanotuksi. — Eihän erota koskaan? Mä en enää välttämättä kestäisi uutta sydänsurua. — Koitetaan ellee niin, ettei tarvihe ikinä lähtee eri teille. Eipä tässä miullakaan oo pienintäkkään halluu kokkee tuas pettymystä. — Sitä paitsi meillä on käytännössä jo yhteinen lapsikin. Pysytään yhdessä ihan Jasperinkin takia. — Joo. Tehhään niin. Siitä se vain lähti. Kun he seuraavan kerran suutelivat, Kirsi vei kätensä Harrin alapäähän ja hyväili kalua pehmeällä otteella. Kanki oli jo valmiiksi täydessä paraatikunnossa. Itse asiassa Harrin piti hieman jo pidätellä itseään, ettei hän olisi purkautunut ennenaikaisesti. — Ei sulla oo mitään hätää. Täähän seisoo kuin tykki... hih... — Ka niihän tuo näyttää seisovan... Mutta elä jatka ennee. Tai muuten sie suat nektarit sormilles. — No eihän sekään varmaan pahalta tuntuisi... Tilanne vei heitä eteenpäin täysin pakottomasti, aivan omalla painollaan kuin gravitaatiovoima. Harri työnsi päänsä Kirsin yöpaidan alle ja kosketteli pulleita rintoja sormillaan ja huulillaan. Kuinka isot ja täyteläiset tissit Kirsillä olikaan. Kirsi huokaili koko ajan vain kiihkeämmin, kun Harri imi vuorotellen kumpaakin supistunutta nänniä. — Kosketa mun pimppiä. Kosketa sitä... Ei se sua pure... Ei Harria jännittänyt enää oikein mikään. Hän teki työtä käskettyä. Tussu oli aivan märkä, se suorastaan valui ja kuohui kuin pieni koski, kun Harri liikutteli sormia onkalossa edestakaisin. Suloisen kirpeästi tuoksuvat kielekkeet aivan sykähtelivät kiimasta. Harrin viimeisetkin estot katosivat. Kohta hän jo sukelsi uhkean naisensa haarojen väliin ja alkoi vain nuolla pesää. Siinä vaiheessa Kirsiltä pääsi niin voimakas ullahdus, että Harri ihan säpsähti. Onneksi Jasper ei kuitenkaan herännyt voihkaisuun. — Tuntuu niin hyvältä... jatka Harri... jatka... Suolaista ja hieman hapantakin mahlaa roiskahteli Harrin suuhun, kun hän kiihdytti nuolemisen tahtia. Välillä hän suuteli häpyhuulia hellästi ja sitten taas tunki kielen päättäväisesti sisälle. Kai hän klitoriksenkin samalla löysi, koska jokin kova napukka siellä tuntui olevan. Sillä hetkellä Harri oli jo aivan varma, ettei hän voisi enää epäonnistua. Kirsin vuolaasti virtaava lammikko suorastaan pakotti häntä viemään pelin loppuun asti. Pallit olivat jo miltei räjähdyspisteessä. — Ei sun tartte mua enää yhtään enempiä viritellä. Tuu mun sisälle rakas... Anna palaa! Harri syöksyi Kirsin päälle, ja tuossa tuokiossa pienokaiset kohtasivat toisensa. Aisa löysi tiensä tunneliin aivan ensi yrityksellä. Harri alkoi pumpata, ja Kirsi kietoi jalkansa hänen pakaroihensa ympärille. — Ihanaa... Anna mennä! Oli sanomattakin selvää, ettei Harri voinut kovin kauan enää pidätellä itseään. Muutaman rajumman työnnön jälkeen hän laukesi Kirsin sisälle. Sitten hän tunsu itsensä tavattoman uupuneeksi ja melkein pyörtyi Kirsin lämpimien rintojen väliin. Kirsi silitteli häntä kuin pientä lasta ja kuiskutteli hänen korvaansa heliä sanoja.